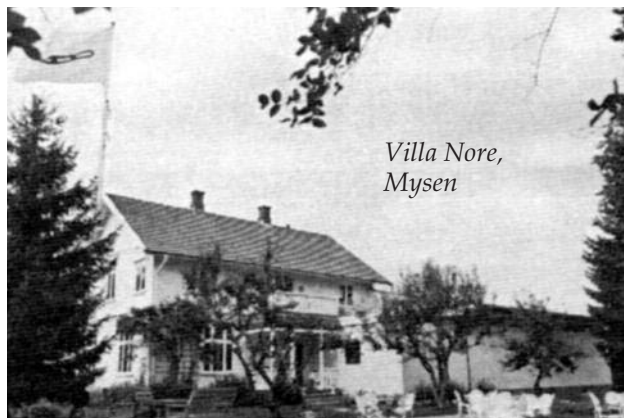
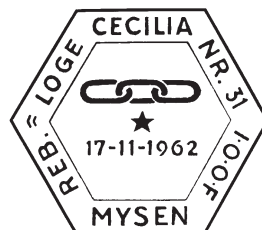

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 1 – 2005
20. mai
Utgivelse nr. 30
Årgang 15

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ÅSTFOLD

Veteran-
juveler

Side 4 og 5

Portrett:
25 års veteran
Nils Olsson
Side 8

Redaktøren mener:

I skrivende stund er det 60 år siden Hitler-Tyskland oppgav all videre kamp og underskrev fredsavtale med de allierte maktene. Igjen var det fred i ruinenes Europa. Mer enn 50 millioner mennesker var drept etter 6 års krig. Sovjetunionen alene hadde mistet mer enn 25 millioner mennesker, sivile så vel som soldater, men det var da også tropper fra denne nasjonen som stormet Riksdagsbygningen i Berlin i maidagene 1945, hvor Hitler og hans nærmeste oppholdt seg i en bunker i krigens siste dager. I historisk lys vet vi i dag at Hitler og hans hjelpere drepte mer enn 6 millioner jøder i konsentrasjonsleire over store deler av Europa. Av de mange hundre jødene som ble arrestert i Norge og deportert til tyske konsentrasjonsleire, overlevde bare 19 krigen. Her i landet var det et utall medløpere som lukket øynene for jødernes lidelser, og arrestasjoner av jøder og hjelp med deportasjonene fra landet ble i stor grad utført av norsk politi.

Men, blant Europas mange medløpere og opportunisten fantes enkeltmennesker som hjalp sine medmennesker. Selv i Tyskland, hvor nazismen stod så sterkt og millioner ikke stilte noen som helst kritiske spørsmål ved Hitlers krig mot menneskeheten, var det vanlige, tyske familier som hjalp sine jødiske naboer. Hadde de blitt oppdaget, visste de godt nok hva som ventet dem. Likevel var de blant de få som ikke sviktet sine humanistiske idealer. Selv kirken sviktet i mange land med å redde de forfulgte.

I de baltiske statene, Latvia, Estland og Litauen, levde store grupper av jøder. Under den tyske okkupasjonen av Latvia ble 3000 jøder likvidert på en eneste dag i havnebyen Liepaja, med stor hjelp fra lokale nazister. Også her fantes det hverdagshelter som ikke ville være med på å utslette sine brødre og søstre. En bakermester i Liepaja skjulte i flere måneder flere ti-talls jøder i en kjeller under bakeriet sitt, med fare for sitt eget liv gjorde han det alle mennesker burde gjøre i en slik situasjon; verne de forfulgte mot krigsherrene som var ute etter deres liv.

I nyere tid vet vi at det fortsatt foregår folkemord flere steder i verden. Rwanda er friskt i minnet, men også i dagens Sudan dør hundretusener uten at de vestlige demokratier gjør veldig mye for å hjelpe dem. Rett nok sender vi forsyninger til de som sulter, men hvorfor griper vi ikke inn overfor krigsherrene som dreper, voldtar og undertrykker mennesker som ikke har gjort noe galt?

Vi som Odd Fellow brødre og søstre har et stort ansvar for å formidle våre grunnsetninger, – å leve etter prinsippene om vennskap, kjærlighet og sannhet. Vi skal dyrke vennskapet med medmennesker, uavhengig av rase og religion, vi skal utøve kjærlighet overfor undertrykte og forfulgte, og vi skal aldri fornekte sannheten.

La oss sammen håpe at disse verdier kan bli allmenngyldige verden over, slik at humaniteten til slutt kan seire over barbariet.

Nordahl Griegs berømte dikt fra krigsårene bør fortsatt ha gyldighet for oss alle:

Krig er forakt for liv
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
Døden skal tape

Bjørn R. Opjordsmoen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2005
Årgang 15
20. mai 2005
Utgivelse nr. 30

Redaksjonskomité:
Laila Fimland
Björg Skjenneberg
Bjørn R. Opjordsmoen
Steven Tørholen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: si-o@online.no evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Redaktøren mener	2
Minneord	3
Veteranjuveltildelinger	4, 5
Nr. 31 - Sekretærens spalte	6
Nr. 62 - Sekretærens spalte	6
Opplevelser for livet	7
Refleksjoner vedr. sykebesøk	7
Portrett: Nils Olsson	8
Som tiden går!	9
Festloge ved nyttår	9
Seniortreff	10
Søstertreffs julemøte 2004	10
Etisk post	11
Vet du det?	11
Nytt styre i AS NORE 2005-06	12
Innvielse av nye søstre	12
Årsberetning nr. 62s seniorgruppe	13
Riga – Baltikums metropol	14
Besøk hos CM i Loge Cecilia	15
Blomster	16

Martha Solberg til minne

Da EksOM Martha Solberg døde den 18. februar i år, mistet Rebekkaloge nr. 31 Cecilia ett av sine Chartermedlemmer. Hun ble tatt opp i Rebekkaloge nr. 10 Semper Årdens 01.10.57 i Moss og gikk senere over til Rebekkaloge nr. 17 Unitas i Halden da denne ble stiftet. I 1961 ble det dannet Rebekkaforening i Indre Østfold og 17.11.62 ble Rebekkaloge nr. 31 Cecilia instituert, og Martha Solberg var som tidligere nevnt ett av Chartermedlemmene. Hun var logens CM i 1962-66, delvis Sekr. og UM i 1972-74 og OM fra jan. 1974 til høsten 1977. I 1977-79 var hun

logens fung. Eks OM. Vår Rådsrepresentant var hun fra 1981-85. I årene 1981-85 var hun også logens sangerinne. Martha hadde en vakker stemme og gledet oss ofte på ettermøtene med sin sang. Martha Solberg utførte alle sine embeder med alvor og iver. På vårt møte den 13.10.97 ble søstrene Guro Lie, Martha Solberg og Svanhild Støen tildelt 40 års veteranjuvel. Tildelingen ble foretatt av Det Norske Rebekkaråd med Rådspresident Ingvild Samuelsen i spissen. Det var en høytidelig begivenhet og flott å se tre av våre Chartermedlemmer få veteranjuvelen samtidig.

Dessverre var hun merket av sykdom de senere år, men hun var lenge en ivrig deltaker i Søstertreff. Vi savner henne, men vi minnes henne med glede og takknemlighet for hva hun var for vår loge og vi lyser fred over hennes minne.

Kari S.

Thordis Mathilde Høilund – minneord

Et sorgens budskap kom til Loge nr. 31 Cecilia 21. desember 2004 da det ble kjent at vår søster Thordis Høilund etter et kort sykeleie var gått bort. Vi kan vanskelig forsone oss med at vi ikke skal se henne mer i logesalen. Hun ble opptatt i losjen 12. mai 1997. Hun var aktiv og trofast i det arbeide hun ble pålagt.

Hun var stillferdig og arbeidsom i sitt virke. Hun var tydelig besjelet av den tanken at mitt liv er mitt budskap. Det var hennes varemerke både i arbeid og i løsesammenheng. Vi takker henne for dette og lyser fred over hennes minne.

Randi

Til minne

Bror Alf Lie har forlatt oss i en alder av 83 år. Han ble opptatt i ordenen i 1953 og var en av vår loges chartermedlemmer. Han ble i 2003 tildelt 50 års veteranjuvel. Under sitt mangeårige medlemskap hadde han flere til-litsverv. Han fant engasjement, berikelse og utfordring i sitt medlemskap. Han var klar over at logens ritualer og dens budskap bygger på fire pilarer, tro-skap, vennskap, kjærlighet og sannhet. Som pedagog var han klar til å formidle dette i sitt daglige virke. Vi som var tilstede ved hans lange sykeleie, forsto at dette rørte seg i hans in-

dre. Han snakket aldri om helte-bedrifter, men ofte om et barm-hjertig sinnelag som gir seg ut-slag i gode gjerninger. Han var imidlertid fullstendig klar over hva Øverland i et dikt blant an-net sier:

Og du vil se at hvad din flid har skapt.
Med tanke på deg selv, er spilt og tapt,
og med din rikdom vil du selv bedra dig;
Men hva du gav, kan ingen ta fra dig.

Alf gav i rikt monn både som Odd Fellow-bror og lærer.

Han er borte nå, men minnet om en helhjertet Odd Fellow vil fortsatt leve blant oss.

Per

Veteranjuveltildelinger 2005

28. april ble bror Sverre Olav Ødegård tildelt 25 års veteranjuvel. Ved samme anledning ble også bror Harry Ludvig Solberg tildelt 50 års veteranjuvel. Det er

alltid med like stor glede og oppmerksomhet logen feirer brødre med lange medlemskap, men det hører med til sjeldenhetene at vi får anledning til å feire brødre

med hele 50 års medlemskap i logen. Det var derfor en helt spesiell stemning i logen da Solberg ble tildelt sin veteranjuvel av DSS Leif-Egill Karlsen.

40 års Veteranjuveltildeling i Cecilia

Mandag 9. mai 2005 var en stor dag i loge nr. 31 Cecilia.

Vår Eks. OM Inger Lise Tørholen fikk tildelt sin 40 års Veteranjuvel.

Eks. rådspresident Guro Lie sto for den høytidelige handlingen inne i logesalen, assistert av søstrene Liv Brynjulvsrud, Lillegull Lunder, Anne Bodil Tørholen og Ingrid Bakkene.

Str. organist og de to sangerinne- ne deltok også med vakker musikk og sang.

Etter den fine stunden inne i logesalen samlet vi oss ute i selskapslokalene, hvor søster UM ønsket velkommen til bords og leste «Systrar», et dikt av Haldis Moren Vesås.

Vi sang også søstersangen og ble deretter servert deilig stek med tilbehør. Til kaffen stilte den nye veteran opp med «After eight». Før søster UM gav ordet til søster OM sang vi «Begyn i ditt eget indre».

Søster OM gratulerte jubилanten og takket for 40 års trofast arbeid for logen og ordenen og overrakte tre hvite nelliker.

Neste taler var jubилanten selv.

Hun holdt en fin tale der hun så tilbake på sin logetid. – Hun appellerte også til de yngre søstre at de ikke skulle være redd for å ta imot oppgaver/ verv i logen.

Hun hadde selv lært mye av det, og vokst med oppgavene. – Til slutt ba hun oss alle om å utbringe en skål for logen vår!

Anne Bodil Tørholen, fadderbarn, svigerinne og søster takket Inger Lise for at hun var hennes fadder og overrakte vår vakre Rebekkafigur i glass. Neste taler Lillegull Lunder som både er søster i dobbelt forstand og fadderbarn, takket på sine og søster Ingrid Bakkenes vegne. De overrakte en nål med de tre kjedeled.

Søster Guro Lie takket henne også for de 40 års innsats for logen og avsluttet med å lese «Vennehånd» av Haldis Moren Vesås. Til slutt grep søster organist ordet og gratulerte søster Inger Lise med 40 års juvelen. Samtidig takket hun for all oppmerksomhet til sin 80 års dag som var 7. mai.

Hun avsluttet med en herlig «bestemor/barn» vits som fikk latterdøren på vidt gap –.

Så gjensto det bare for søster UM å takke for en hyggelig og minnerik aften og vi avsluttet med godnatt-sangen vår.

S. Johansen

BESØK DE SYKE

25 ÅRS VETERAN- JUVEL

18. november 2004 ble Nils Wilhelm Olsson tildelt 25 års veteranjuvel. Olsson er en trivelig kar med mange interesser, som med sitt muntre og lyse sinn skaper en god stemning rundt seg i logen vår. Mer om ham i et intervju du finner et annet sted i dette bladet.

25 ÅRS VETERAN- JUVELER

Den 24. april hadde øge nr. 31 Cecilia den store glede enda en gang å kunne tildele 2 av sine søstre 25-års Veteranjuvélen. Vår Ordens hederstegn ble denne aften tildelt Storrepresentant Liv Langås Brynjulvsrud og Eks. OM Solveig Hunstad.

Som fungerende embedsmenn ved tildelingsseremonien fungerte Eks. OM Unni Gangnæs som OM. Som Kapellan fungerte Eks. Rådspresident Guro Lie, som UM fungerte Eks. OM Anne-Mari Lunder. På Eks. OM stolen fungerte Eks. OM Lene Marie Eek som som CM fungerte Eks. OM Kari Skadsheim.

54 egne søstre og 7 gjestende var tilstede. Sammen med oss biva net de det høytidelige ritualet og gledet seg over den vakre ledsagende sang og musikk under ledelse av str. Organist Solveig Gundelsby.

Ved festbordet ute i selskapslokalet ønsket str. UM Anne Kirsti Kristiansen alle velkommen til et nydelig dekket bord og hyggelig ytre ramme ved søstermåltidet. Str. OM Eva Jahren hilste våre 2 nye 25-års veteraner og berømmet dem begge for deres trofast-

Fra venstre Liv Langås Brynjulvsrud, Anne-Mari Lunder, Unni Gangnæs, Guro Lie, Solveig Hunstad Lene Marie Eek og Kari Skadsheim.

het overfor Ordenen og vår loge gjennom hele deres medlemskap. Deretter takket de ferske veteranene for OM's varme hilsen og mintes begge de mange logear og hva Ordenen og medlemskapet hadde gitt dem personlig. Eks. OM Lene Marie Eek hilste spesielt til str. Solveig Hunstad hvis fadder i sin tid var avdøde Eks. OM Gudrun Iversen. Hvis hun hadde levet ville hun vært stolt av sitt fadderbarn. Lene Marie Eek viste i sin tale til nært vennskap med str. Solveig Hunstad også utenfor logen. Eks. OM Unni Gangnæs hilste til str. Liv Langås Brynjulvsrud som hun hadde vært fadder for. Hun sa at fadderbarnet langt hadde overgått henne selv i trofasthet

og visdom og sa seg stolt over å ha tilført sin loge et så verdifullt medlem. Hun pekte også på det nære og varme vennskap de gjennom mange år har kunnet pleie i hverdagen.

Til sist hilste tilstedeværende Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen de nye veteranene som hun gjennom årene hadde lært å kjenne som verdifulle medarbeidere både i loge nr. 31 Cecilia og Leir nr. 2 Borg. Hun minnet om Ordens lære og formål samt innholdet i gradenes løfter. Hun mente at dersom menneskene kunne forstå verdien av å praktisere vennskap overfor sine medmennsker ville verden bli et bedre sted å være.

Unni Gangnæs

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Nye søstre:

14. mars 2005 ble to nye søstre innviet i vår orden: Anne Ingeborg Gaasvik Teig, Knapstad (t.v.), og Grethe Marie Sørby, Trøgstad.

Björg Løvfald	70 år	17.08.05
Solveig Lauritsen	60 år	15.09.05
Eli Gundersen	60 år	04.10.05
Anne Lise Piwowski	70 år	29.11.05
Ruth Johnsen	80 år	04.12.05
Anne Bodil Tørholen	80 år	11.12.05
Svanhild Støen	90 år	25.12.05

Følgende søstre jubilerer:

Synnøve Forvik	60 år	08.06.05
Aud Helen Engen	60 år	10.06.05
Anne Marie Lunder	70 år	18.06.05
Synnøve Sparre Enger	60 år	14.08.05

25 års Veteranjuvel tildeles:

Solveig Johansen, innviet i vår Loge 13.10.1980. Tildelingen finner sted 12.12.2005.

Festloge ved Nyttår 09.01.2006

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter 2005:

Kristiansen, Kjell Einar	5. mai	70 år
Eide, Terje Buckholm	28. mai	60 år
Harstad, Gunnar	1. juni	50 år
Frøshaug, Per Christian	7. juni	60 år
Næss, Kjell Andreas	28. juli	80 år
Stordahl, Knut Ole	10. august	50 år
Revhaug, Odd	6. september	75 år
Fladberg, Per Erling	22. oktober	60 år
Hunstad, Finn Terje	16. november	60 år
Arnesen, Dagfinn	16. desember	75 år

Veteranjuveler 2005:

Arnesen, Dagfinn	26. mai	40 år
Smeby, Bjørn	26. mai	40 år
Næss, Kjell Andreas	26. mai	40 år

Nye brødre

Vidar Valaker	Askim	2. desember 2004
Knut Ole Stordahl	Askim	20. januar 2005
Georg Ulvehøj	Eidsberg	17. februar 2005

Valaker.

Stordahl.

Ulvehøj.

Vi gratulerer!

Med glimt av gull:

Lykke er ikke fravær av problemer, men evnen til å takle dem.

Ukjent

Den som makter å gi og ta imot vennlighet, vil bli en god venn og lang mer verdt enn eiendom.

Sofokles

Vi minnes ikke dager men øyeblikk.

Cesare Pavese

BEGRAV DE DØDE

En opplevelse for livet?

Før innvielsen nevnte min fadder Bjørn R. Opjordsmoen for meg at denne dagen ville bli en opplevelse for livet. Jeg har ikke levd livet ferdig enda, men jeg tror han hadde rett. Selve seremonien fikk meg til å reise tilbake i tiden ca. 2-300 år med sin symbolikk. Mye av det som ble sagt var ikke noe nytt for meg, jeg kjente igjen tankene fra mine lange studier i gammel japansk filosofi. Forskjellen var at det som tidligere var teorier, plutselig ble til virkelighet. Det tok meg noen dager å samle tankene mine og sette alle følelsene på plass. Fortsatt er det en del tanker som ikke har fun-

net sitt hjem, men jeg føler på hvert møte at tingene er på sporet.

Den gamle japanske filosofien nevner ord som respekt, vennlighet, heder og ære, selv blant fiender. I dagens samfunn må man lete med lykt og mikroskop for å finne noen som følger moral-etiske normer. Det er en befrielse for meg å kunne legge disse redskapene til side når jeg er sammen med brødrene, der føler jeg meg trygg.

Takk for at jeg får æren av å være med.

*Med broderlig hilsen
Georg Ulvehøj*

Tanker/refleksjoner om vår ordning med nemnd for sykebesøk

Enhver storlogens segl inneholder følgende ordensregel: Vi befaler eder å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse.

Denne ordensregel er like aktuell i dagens samfunn. Vi hjelper de trengende gjennom bidrag til Frelsesarmeen, Vi hjelper og oppdrar de foreldreløse gjennom vårt engasjement i SOS Barnebyer og sist gjennom Landsaken i 2003 og barneaksjoner. Vi bidrar til Odd Fellows begravelseskasse.

Så kommer vi til det å besøke de syke/trengende. Er vi flinke nok til dette? Det kan være nære slektninger, familie, brødre/søstre i vår egen orden eller en som du vet er syk og trenger litt oppmuntring. Når sykdommen rammer oss, da trenger vi pleie og omsorg fra mennesker som vil oss vel. Det det dreier seg om er ikke fagkunnskap, men medmenneskelig-

het, omtanke og omsorg. Noen er på sykehus, pleiehjem eller hjemme. Det kan være over kortere eller lengre tid.

Vår nemnd for sykebesøk har en viktig oppgave med å informere oss brødre/søstre om det er en bror/søster som er syk og venter eller trenger besøk.

Noen er kanskje for syke til å motta besøk eller noen ønsker kanskje ikke besøk, men det er her nemnden må informere. Nemnden er også avhengig av informasjon fra oss brødre/søstre om noen er syke i vår loge.

En oppfordring til slutt: Gled en syk med ditt besøk, det betyr mer enn du tror.

Hvor var du min bror da en syk ville ha besøk av en nær og kjær venn. Hvor var du min bror ja hvor var du hen, da en venn sto så ensom igjen.

Per Erling Fladberg

ETTERLYSNING

Mysteriet på Villa Nore

Å det skjedde i de dager da privatnemnda skulle servere julemiddag i desember 2004. Søstrene kom i sine sorte kjoler som de vilde pynte opp med de vakre forklærne de alltid pleide å bruke. Da tiden endelig kom for å sette de på, viste seg at de var forsvunnet. De var slett ikke til å finne, selv om store styrker ble satt inn i en leteaksjon. Men privatnemnda forsto at når nøden var så stor, måtte noe gjøres straks. Dermed grep de tak i herrenes forklær, og de ble riktig vakre til damenes kjoler. Dessuten minnet de om jul fordi de hadde røde striper på langs. De andre søstrene tenkte at dette var juleforklær og privatnemnda fikk mye skryt for de fine forklærne de brukte den kvelden. På neste møte måtte vi gjøre på samme vis, låne herrenes forklær og på hvert losjemøte etter jul har vi hatt en leteaksjon for å finne våre dameforklær. Men hver gang har vi måtte innse at forklærne er borte. Det er fortsatt et mysterium! Er det noen som har sett de forlagt et ensomt sted, så er vi reddet fra å tyvlåne forklær 2 ganger i måneden. Det er jo heller ikke pent å tyvlåne, men hva gjør man ikke i nøden? Privatnemnda skal snart takke for seg og vi ønsker å se den nye privatnemnda i de gamle forklærne. Er det noen som vet noe om mysteriet?

Privatnemnda 2003-2005

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

25 års veteranjuvel tildelt Nils Wilhelm Olsson

Den 18 november 2004 ble Nils tildelt 25 års veteranjuvel. For de av oss som er relativt "ferske" medlemmer i Loge 62 Håkon Håkonsson legger en raskt merke til denne humørfylte gledessprederen fra Ørje med de gode historiene og den smittende latteren. Det var derfor ganske naturlig at redaksjonen ønsket en samtale med vår ordensbror, og kort fortalt kan følgende sies om Nils og hans mangfoldige virke.

Født i Halden og etter grunnutdannelse der begynte han på skogskolen på Kongsberg. I løpet av utdannelsestiden hadde han praksis i Philske sameie, som er en stor grunneier i Sjusjø-området i Ringsaker kommune. Flere av hotell- og hyttetomtene i det sentrale området på Sjusjøen eies av Philske, og det var her Nils begynte å utfolde seg som en skogens og jaktens mann. En hobby han fortsatt holder på med. Etter endt utdannelse ble han ansatt i Løvenskjold-Vækerø, men da arbeidsutsiktene her etter hvert ble ansett som noe usikre for en som nylig var tilsatt, ble han av sin sjef gitt det rådet at han burde ta en ingeniørutdannelse. Neste stoppested ble Gøteborg. Nils begynte på Gøteborgs Tekniska Institut og her fikk han da også sin ingeniøreksamen.

Etter GTI ble det Halden i 6 år som ingeniør, og så flyttet han til Kongsvinger der han arbeidet i kommunen i 5 år. I 1966 flyttet han med sin familie fra Kongsvinger til Marker der han ble ansatt som teknisk sjef, en stilling han innehadde i hele 28 år.

I dag er Nils pensjonist og trives på sin vakre eiendom som troner høyt over Ørje-området, med utsikt vestover mot de store, dype skogene, der han fortsatt jakter, mens han østover ser mot Halden-vassdraget og Sverige. En praktfull eiendom han selv i stor

Nils Olsson hjemme i stua.

grad har tegnet og bygget. Nils sier at han antagelig er den eneste tekniske sjefen i Østfold som innehar "Skraphandler"-bevilgning, og fortsatt utøver han denne virksomheten, om enn i noe mindre grad enn før. Det er stort sett bondeantikviteter han selger, mye hentet fra det svenske auksjonsmarkedet.

Nils er heller ikke fremmed for å

reise til varmere strøk, og hans favorittsted i så måte er på sydkysten av Gran Canaria, der han og hans kone har tilbrakt mange ferier.

Vi hans ordensbrødre ønsker Nils god helse og mange, gode år i pensjonisttilværelsen i Ørje.

Bjørn R. Opjordsmoen

Fra brodermåltidet. OM Rune Bye til venstre, jublanten i midten – og med 25 års juvelen på plass. Til høyre Storrepresentant Dagfinn Arnesen.

Som tiden går!

Perioden som inspektør er over. Tankene går på en tid på fire år. Som assistent de to første årene ved May L. Trippestad kunne jeg "hvile" meg på henne under møtene. Da denne perioden var over, var det altså jeg som skulle adlyde overmesters beskjeder med dens plikter en inspektør har.

Det var en meget rar følelse, og jeg husker meget vel de første møtene etter overtagelsen fra assistentstolen og til plassen der ingen ting kan skjules. Som jeg skvatt til ved første møte, da overmester påkalte meg som inspektør. Var det meg hun snakket til? – Ja, faktisk med overmesters rolige blick og opptreden for øvrig fikk jeg "samlet" meg. Og nå står jeg igjen i ærbødighet og gode følelser. En periode i mitt liv som jeg er svært glad for å ha fått være med på.

Når logesalen er "satt opp" til møte av hva der skal forhandles

av oppgaver, alteret som midtpunkt, strømmer "høytiden" på. Med varlig hånd åpnes bibelens perm, skånsomt må vite, alderen i dobbel forstand på denne høytidelige bok begynnes å merkes. "Ta vart i ting". Selve ritualet er høytidelig nok. Dine følelser har du lov å bruke, betrakte, ta innover deg, store så vel som små ting av logeinventar som inspektør lover å ta vare på. Noen ting kan du få et bestemt forhold til. For å nevne den lunefulle oljekannen, som skal bæres frem for å tenne alterlysene. Kannen liker ikke raske bevegelser, heller ikke pustes på, da får det være med hele flammen.

Med ærbødighet vil den behandles – takk. Jeg har føyet den på alle punkt som det bare lar seg gjøre. Med tankeoverføring, kjære vene, ikke slukk. Det må sies at den har stått meg bi. Takk jeg ber, slik at alterlysene kan lyse opp. Og lysene på slutten av perioden har forlatt sin ranke ungdom,

som ellers i livet har tatt sin tårn.

Merket av drypp, trekk- noe ujevne. Enda står de der stolte, levende, "satte" og vakre. Slik jeg ser det. Mye og mangt kunne vært sagt om disse to årene og det må sies at det er et fint samarbeide og jeg var bare en i denne flittige "bikuben". Men, som inspektør i denne perioden føler jeg for å takke og tar med et lite dikt av Birger Jåstad.

Gjennom draum du kom
inn i mitt rom
stillsleg gjekk du kring
tok vart i ting
stansa og såg
strauk blomeblad
kyste ei lilje
bleikna liksom
lakan kvit sveiv du
ut i kvelden
over moen
over myra
og var borte

*Hilsen i VKS
Ingegjerd Garai*

FESTLOGE VED NYTTÅR

Mandag den 10. januar 2005 var det festloge ved nyttår.

Denne logedagen får vi ha med oss ledsagere. Jeg hadde spurt min mann og han ville gjerne være med. Han var nok noe spent, for nå skulle han få treffe damene som jeg er sammen med på mandagene.

Jeg "dresset" meg opp i galla og min mann i mørk dress. Mange av søstrene har ledsagere som er brødre og de stilte i antrekket sitt, kjole og hvitt.

Søstre og brødre fikk utlevert sine krager og de "uinvidde" måtte klare seg uten noen. Alle

fikk nå oppleve en stemningsfull festloge. Da vi kom ut fra logesalen stod langbordet dekket til fest i matsalen. Menyen er alltid den samme ved festloge ved nyttår, kokt torsk.

Undermester ønsket velkommen til bords. Så kom fisken. Kokken bruker gulrøtter og purre til grønnsaker og sandefjordsmør til saus. Vi forsynte oss så mye at de på kjøkkenet nesten gikk tomme. Det smakte i alle fall veldig godt. Vi sang en hyllest til torsken. Det hadde den fortjent. En kunne høre at folk likte seg. Det summet høylydt over alt.

Som avslutning på taffelet takket

en av ledsagerne for maten og vi sang "Nå slukkes lys og lampe.." og vi avsluttet med søsterkjeden.

Det hadde vært en hyggelig kveld. Min mann var enig.

Bjørge Skjenneberg

Ordtak og uttrykk:

Erfaring er bare det navnet alle gir sine tabber.

Oscar Wilde

*

Håpet er skjørt som markens blomster.

Henrik Ibsen

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Seniortreff

MØTEREFERAT 13.01.05

Formann Kjell åpnet som vanlig møtet presis og med noen velvalgte filosofiske betraktninger fra sin alltid rikholdige og aktuelle utklippssamling.

Sangen vår bar preg av 19 fremmøtte og godt opplagte medlemmer.

Sekretær Johannes leste referatet fra vårt møte 11.11.04 som bar preg av br. Kjells rikholdige kåseri om Knut Hamsuns liv og livet. Deretter leste br. Aage (som var fungerende sekr. på desembermøtet) selvskrevet referat fra vårt treff 09.12.04 hvor Stor Sekretær Liv Berit Johansen fortalte om sin interessante og krevende jobb i Storlogen. Det fremkom ingen kommentarer til referatene – bortsett fra at Liv Berit heter Johansen og ikke Johannessen.

Sekr. Johannes leste så årsberet-

ningen for 2004 som ble godkjent med akklamasjon.

Form. Kjell refererte regnskapet for 2004. Det fremkom kommentar om at vårt lottospill ikke hadde vært noen god investering og kanskje burde droppes. Spørsmålet ble avgjort ved avstemning og med 12 for og 7 mot vil lottospillet fortsette med uendret innsats. Regnskapet ble så godkjent uten flere bemerkninger.

VALG

Valgkomiteen bestående av br. Frank Lind og br. Aage Lintho hadde følgende innstilling til nytt styre:

Formann: Egil Ingar Karlsen
Sekretær: Bjørn Smeby
Kasserer: Asbjørn Nedregård

Samtlige ble valgt ved akklamasjon.

Revisor Magne Kviserud og valgkomiteen bestående av Frank Lind og Aage Lintho ble gjenvalgt.

Standardbevertningen smakte fortreffelig og utlodningen gikk som planlagt. På neste møte vil det nye styret ta opp spørsmålet om nye gaver til utlodning.

Avtroppende formann Kjell hadde 2 poster igjen på programmet:

1. Lokale dialektuttrykk. Basert på aktiviteten blant brødrene falt emnet virkelig i smak og de aller fleste ord og uttrykk fikk sin forklaring.
2. Og,- br. Kjell avslutter som han begynner med velvalgt dikt om Pensjonisten av Kåre Kverneland.

*Sekretæren.
(Årsmeldingen finner du et annet sted i bladet)*

SØSTERTREFFS JULEMØTE 2004

Første mandag i desember møttes en flokk på 13 damer på Myssen stasjon for å reise til Oslo, vi skulle ha omvisning i Storlogen. Vårt første stopp var Grand Café hvor vi inntok et bedre måltid. Med god mat og en hyggelig kelder, ble det en fin start på dagen. Så gikk turen til Stortingsgt. 28 hvor Stor Sekretær Liv Berit Johansen tok i mot oss. Først var det omvisning i huset. Det var lærerikt å høre om det flotte huset og se de fine logesalene. For oss som ikke hadde vært der før blei det gode minner å ta med seg.

Etter mange inntrykk ble det servert kaffe og kaker på kontoret til Liv Berit. Stor Sire kom også og holdt oss med selskap. Ved kaffen fikk vi høre litt om det nye museet før vi fikk en omvisning der også. Så var tiden kommet for togreisen hjem, og vi var eni-

Blide søstre på trappen til Storlogens hus, Stortingsgaten 28, Oslo.

ge om at det hadde vært en fin dag.

*M.A.
Sekr.*

OPPDRA DE FORELDRELØSE

OM KONTAKT MED MENNESKER SOM HAR DET VANSKELIG

De fleste av oss har det vel slik at vi kunne ønske å gjøre noe mer for våre medmennesker enn det vi makter til daglig. Vi burde alle være opptatt av å vise hverandre omsorg, medmenneskelighet og varme. Vi burde nok ta oss bedre tid til å lytte og vise nestekjærlighet i praksis. Vi føler at vi skulle gjøre noe mer, men vi unnskylder oss oftest med at tiden ikke strekker til.

Å ta kontakt med syke og sørgende er imidlertid en viktig del av Odd Fellow medlemskapet, som vi stadig bør minne hverandre om. Så sant vi kan, så har vi plikt til dette overfor alle som står oss nær: familie, brødre, venner og andre kjente. Den Suverene Storloge presiserer dette slik: "Vi befaler eder at besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse". Hensikten er klar, nemlig et forsøk på å trøste, gi hjelp og sympati i en vanskelig situasjon. Kanskje kan vi også gi noen gode og positive nyheter fra verden utenfor. Mennesker som er syke vil oftest være meget takknemmelige for at noen tenker på dem, og glade for å kunne følge med i hva som foregår.

Syke og sørgende har som regel behov for å snakke om sine problemer og frustrasjoner. Det er derfor viktig at den besøkende lytter, forstår og viser medfølelse. Men det er den syke, eller sørgende, det dreier seg om, ikke en selv. Derfor er det viktig å få samtalen i gang på vedkommendes egne premisser. Besøket er som regel mest vellykket når den syke/sørgende har fått styre samtalen og fått fortelle om seg, og sine problemer.

En besøkende kan oppleve at et menneske som har fått en dårlig

nyhet som må bearbeides, eller en som ligger på det siste, kan virke fjern, avvisende eller har "trukket seg inn i seg selv". Dette kan være tungt, men man må ikke la seg støte av dette. Alt har sin forklaring. Man får avslutte besøket på en hyggelig måte og eventuelt undersøke hos rette vedkommende om det bør gjenstas senere. Man kan som regel ikke fjerne problemer bare ved å besøke dem som er syke eller har det vondt på en annen måte, men ens tilstedeværelse kan i seg selv være til oppmuntring, og kanskje kan man rent praktisk hjelpe til når det er behov for det.

Når det oppstår stillhet i samtalen, så er det ofte nødvendig for at den syke skal få en mulighet til å samle sine tanker, slik at han kan formulere det han ønsker å si. Men vær oppmerksom på at den syke også kan være trett og at besøket bør avsluttes. Man bør i hele tatt være oppmerksom på besøkets varighet. Pasientens tilstand eller andre omstendigheter er avgjørende for hvor lenge man kan bli. På forhånd bør man alltid forsikre seg om det ønskes besøk.

Husk: Det er opp til deg å ta kontakt med den trengende og familien.

Fra etisk post nr. 8

Ordtak og uttrykk:

Erfaringer er ikke hva som hender oss, men hva vi gjør med alt det som hender oss.

*

Man elsker ikke et menneske på grunn av dets styrke, men på grunn av dets svakheter.

*

Mennesket tilbringer livet med å resonnerer over fortiden, beklage seg over nåtiden og skjelve for framtiden.

Antoine de Rivarol

Vet du det?

Kjente norske navn, men hvem bor eller har bodd der?

1. Drammensveien 1.
2. Lysøya eller Lysøen.
3. Polhøgda.
4. Ringve.
5. Hobøl gård
6. Ringsveen.
7. Fritzøehus.
8. Gimle på Bygdøy.
9. Eidsvollsbygningen.
10. Rød herregård.
11. Gamlehaugen.
12. Nørholm.
13. Ekely.
14. Ola Narr, Tøyen.
15. Torsø herregård.
16. Troldhaugen.
17. Svartskog.
18. Aulestad.
19. Alstahaug.
20. Bjerkebekk.

Spørsmålene er ført i pennen av Kjell Næss.

SVARENE finner du snudd opp ned lenger nede på siden.

1. Kongen.
2. Ole Bull.
3. Frihof Nansen
4. Peter Tordenskjold.
5. Trygve Gulbransen.
6. Jacob Weidemann.
7. Millie Marie Treschow.
8. Vidkun Quisling.
9. Carsten Anker.
10. Anker Rasch.
11. Christian Michelsen.
12. Knut Hamsun.
13. Edvard Munch.
14. Einar Gerhardsen.
15. Tove Mohr.
16. Edvard Grieg.
17. Roald Amundsen.
18. Bjørnstjerne Bjørnson.
19. Peter Dass.
20. Sigrid Undset.

Svar:

NYTT STYRE I A/S NORE 2005-06

Styreleder: John Altenborn 2 år
Styremedlem: Turid Mohrsen 1 år
Styremedlem: May Sørby 2 år
Styremedlem: Einar Sjursen 1 år

Varamedlem: Jorunn Altenborn 1 år
Varamedlem: Glenn Inge Paulseth 1 år

Valgkomiteen:

Formann: Rigmor Løes 1 år
Medlem: Odd K. Buraas 1 år
Medlem: Lena Utsigt Karlsen 2 år
Medlem: Per Erling Fladberg 2 år

Varamedlem: Reidun Lie Larsen 1 år
Varamedlem: Svein Olav Agnalt 1 år

Revisor: Revisjonscompagniet A/S

Bildet viser det avgående styret. Bilde av det nye styret vil bli presentert senere.

INNVIELSE AV NYE SØSTRE, 14. MARS 2005

Den 14 mars fikk Loge Cecilia to nye søstre. Anne Ingeborg Teig og Grethe Marie Sørby ble innviet. Faddere var henholdsvis Astrid Lindegaard og Rigmor Løes. Vi ønsker hjertelig til lykke.

Nye søstre. Fra venstre Astrid Lindegaard, Anne Ingeborg Gaasvik Teig, Grethe Marie Sørby og Rigmor Løes ytterst til høyre.

STOFF TIL NORE NYTT

Redaksjonen har også til dette nummeret jobbet ganske hardt med å fremskaffe stoff fra medlemmene våre. Mange av de eldste medlemmene våre er imidlertid trofaste bidragsyttere, kanskje er grunnen at mange av dem er pensjonister, med noe bedre tid enn de av oss som fortsatt er yrkesaktive. Ikke alle har PC og tilgang til internett,

men for de som har det ber vi om at stoff til bladet sendes inn pr. e-post, gjerne med vedlagte "elektroniske" bilder hvis du også har tilgang til et digitalt kamera.

Bruk denne adressen hvis du sender via e-post: bopjor@online.no

VENNSKAP • KJÆRLIGHET • SANNHET

Loge 62 Håkon Håkonsson Seniorgruppa

ÅRSBERETNING 2004

Styret har bestått av:

Formann: Kjell A. Næss
Sekretær: Johannes Våler
Kasserer: Leif Vold Andresen

Revisor: Magne Kviserud
Valgkomite: Frank Lind og
Aage Lintho

Det er i året holdt 12 møter inkl. årets sommermøte. Saker som er styrebehandlet er foretatt ved at styret trer sammen på logens ettermøter.

Antall medlemmer ved årets utgang er 28. Gjennomsnittlig fram-møteprosent i året 59,1 %. Tatt i betraktning at det er medlemmer som sjelden eller aldri møter på grunn av alder og helseproblemer må en si at frammøtet er tilfredsstillende. I de ordinære møter har det i året vært holdt meget interessante foredrag framført av brødr. Dagfinn Arnesen, Bjørn Smeby og Kjell A. Næss, samt av str. Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

Den 6. mai arrangerte seniorgruppa fellestreff for seniorgruppene i logene i Distrikt 23. Møtet ble lagt til Høytorp fort hvor Arne Jørgensen var guide. Før omvisningen ga Jørgensen en fyl-dig og detaljert orientering om fortets forhistorie og oppbygging. Han ga videre under omvisning-en detaljerte opplysninger om fortets anvending i freds- og krigstid. Forsvaret trakk sin virksomhet ut av fortet i 1994. I 1996 ble foreningen for Høytorp fort stiftet. Etter omvisningen ble det servert kaffe og snitter i fortets spisesal. 21 gjestende og 14 egne brødre deltok i årets fellestreff.

Årets sommermøte med ledsagere var en tur til Røed gård på

Jeløen. Vi fikk en omvisning i det gamle hovedhuset med eierne Knut og Ruth Mamen som guider. I flere av rommene i bygningen finnes en mengde antikviteter. Etter omvisningen var det anledning til å besøke de forskjellige aktiviteter på gården. Sommermøtet ble avsluttet med middag på Røed Café.

Vi har i året feiret 4 jubilanter. Den 22.04 feiret vi bror Tormod Høilund som fylte 70 år den 03.04.

Den 18.05 feiret vi bror Per Karlsruud som denne dag fylte 80 år. Den 16.09 feiret vi bror Erik Diskerud som fylte 80 år den 26.06. Den 14.10 feiret vi bror Arne Henning Sørby som fylte 60 år den 28.10.

Meget hyggelige treff og alltid en meget god bevertning.

Veteranjuveler:

Logens 25 års veteranjuvel ble til-delt bror Nils Olsson den 18.11.

Seniorgruppa har dette året mis-tet 3 trofaste veteraner.

Per Jacobsen døde den 18. febru-ar 2004. Han var en av initiativta-gerne til å starte seniorgruppa. Per har vært seniorgruppas store velgjører idet han har donert kr. 40.000.- til seniorgruppa Odd Fel-low. I følge fondets vedtekter skal disponering av fondets avkastning benyttes til beste for senior-gruppa.

Olgar Tørholen døde den 15. ok-tober 2004. Olgar var medlem av seniorgruppa siden den ble opp-rettet og han har hatt forskjellige verv i gruppa.

Alf Lie døde den 10. desember 2004. Alf har også vært medlem av seniorgruppa siden starten og var i mange år gruppas sekretær. Alf Lie var en av Chartermed-

lemmene i loge 62 Håkon Hå-konsson.

Etter anmodning fra styret i A/S Nore påtok seniorgruppa seg, i likhet med foregående år, å fore-stå hagestellet ved Villa Nore. Det ble i den anledning holdt en vårdugnad. Videre besørget med-lemmer av gruppa hagestellet ut-over sommeren. Arbeidet ble av-sluttet med en høstdugnad som besto av løvraking m.v.

Det ble i året innkjøpt orgel til Nore for kr. 10 000.-. Beløpet ble delt med en halvpart på hver av logene Rebekkaloge 31 Cecilia og loge 62 Håkon Håkonsson. Seni-orgruppa betalte loge Håkon Hå-konssons andel med kr. 5 000.-, som ble dekket av disponibel av-kastning av Per Jaobsens fond.

Vedr. seniorgruppas økonomi henvises til kassererens regnskap.

*Kjell A. Næss
Johannes Våler
Leif Vold Andresen*

Ordtak og uttrykk:

Det finnes bare to tragedier i li-vet. Den ene er å oppnå det man drømmer om, og den andre er å ikke oppnå det.

Oskar Wilde

Når arbeidet tilfredstiller deg, er livet en glede. Når arbeidet er et ork, er livet slaveri.

Maksim Gorkij

Man skal håpe på det beste, det verste kommer av seg selv.

Dansk ordtak

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

RIGA – BALTIKUMS STORE OG VAKRE METROPOL

Hvorfor ikke dra på week-end tur til Riga, hovedstaden i Latvia? Riga er den største av hovedstedene i de 3 baltiske republikkene. Mens Estland har sin Tallinn, Litauen – lengst i sør – sin Vilnius, har Latvia hovedstaden Riga. Folketallet i Riga er på over en million, og det vil vel forbaude de fleste av leserne at litt over halvparten av byens innbyggere er russisk-talende. Dette skyldes først og fremst det forhold at det i Sovjet-unionsens tid foregikk en storstilt russifisering av de baltiske landene, og da Riga i tillegg hadde stor strategisk betydning ved at det var svært gode jernbaneforbindelser fra denne byen og østover, er det ikke til å forundres over at det fortsatt er mange av innbyggerne i landet som har russisk som sitt morsmål. Det finnes russisk-språklige aviser, endog et russisk teater, og selvsagt mange andre tegn på at Latvia lenge var en av de sovjetiske republikkene, fram til landets selvstendighet i 1991. Landet hadde også en selvstendighetsperiode fra 1918 fram til 1940, og har historisk sett flere ganger vært okkupert av fremmede makter. På 1700-tallet var det svenskene som hersket over store deler av dagens Latvia, og senere Russland og Tyskland.

Jugendstilen

Det som virkelig setter byen på kartet i internasjonal sammenheng er den store mengden av hus og bygninger i den såkalte Jugendstilen. Her hjemme er det vel best å sammenligne med Ålesund, men i Riga er naturlig nok dimensjonene på bygningene av en helt annen karakter enn i småbyen Ålesund.

Gamlebyen i Riga er virkelig verdt å besøke, og det beste ved det hele er at landet nå kan nås på en veldig enkel og grei måte med direkte fly fra Oslo.

Hvordan komme seg dit?

Du kan naturligvis gå inn på et reisebyrå og kjøpe deg en week-end tur, men hvis du behersker PC og internett kan du meget lett gjøre alle bookinger selv.

På nettstedet www.airbaltic.com kan du selv bestille flybilletter, og det er flere direkte avganger i uka fra Gardermoen. Flytiden er ca. 1 1/2 time, og avstanden fra flyplassen i Riga inn til byen er kun en 15 minutters drosjetur. Er du heldig kan du få tur/retur billetter helt ned til 1200 kr. pr.pers, men dette gjelder først og fremst hvis du reiser i såkalt midtuke. Skal du hjem fra Riga på en søndag, bør du kalkulere med ca.

2000 kr tur/retur. Når det gjelder overnatting benytter jeg selv et hotell som heter Radi un draugi, med webadresse:

www.draugi.lv. Her finner du lett fram til hvordan du booker rom. Det dyreste alternativet på hotellet er en to roms suite, og den koster ca. 625 kroner pr. døgn for to med frokost. Det beste ved hotellet er at alt du ønsker å se ligger innenfor gangavstand. Restauranter for enhver smak finnes over alt, til behagelige priser, sammenlignet med hva vi betaler i Norge.

God tur! Du vil ikke angre.

Bjørn R. Opjordsmoen

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Vi besøker CM i Loge nr. 31 Cecilia

Redaksjonen har vært på et veldig hyggelig besøk hos søster Reidun Lie Larsen. Hun avslutter nå sin to perioder lange tid som CM. Vi ba henne fortelle hva det har betydd for henne å være CM og litt om hva logelivet betyr for henne.

Og hun forteller:

Jeg kom ikke så tidlig inn i logen. Det var mamma (ex Rådspresident Guro Lie) som anbefalte meg å å søke, hvis jeg ville oppleve noe vakkert, som hun sa. Jeg føler at logen er et regiløst sted for meg. Det altseende øye er viktig for meg. Det gir meg trygghet og inspirasjon. Logen er oase i en

budskapet på riktig måte.

Jeg har nok klart å forberede alt i god tid. Sånn som å skrive brev til spillerne i tide så de kan svare tilbake tidsnok til at jeg kunne forberede noen andre til tilfelle forfall.

Det er viktig at de som skal innvies og de som skal ha gradpassering føler at de blir godt ivare tatt. Her gjør assistentene en god jobb. Samspillet mellom assistentene og fadderne har mye å si for at resipientene skal være forbredt til gradpasseringene, slik at det blir en høytidsstund, som det skal vare.

Når jeg føler at alt går som det skal, har søstrene fått det de har fortjent, og da blir jeg glad.

Det er en glede å gjøre ting riktig, men det er ikke liv om å gjøre med en feil. Kapellanens bønner betyr derfor mye. Vi må ikke være så redde for å gjøre feil, at vi ikke kan ta på oss verv. Det har vært meget bra for meg å være i kollegiet og bli godt kjent med søstrene og det arbeid som gjøres der. Men nå gleder jeg meg til litt fri, til å gå på møtene og være sammen med alle. Det er til gode for logen og meg at det er rotasjon.

Jeg er takknemlig for å ha klart å fylle denne rollen og utvikle meg i den. Jeg har lært mye.

Logen lærer oss en god måte å være samme på, og jeg har erfart at fellesskapet varer livet ut. Det var godt å se fellesskapet rundt foreldrene mine da far (br. Alf Lie) var syk.

Logen er konservativ. Den er en kontrast til det daglige. Det er ofte travelt å komme seg avgåre. Men nettopp derfor er den en oase å komme til.

Jeg er takknemlig for min tid som CM, møtene i kollegiet som har utviklet vennskapet og fellesskapet.

Laila Fimland

TRØST

Du kan ikke leve uten trøst!

Men trøst er ikke alkohol, ikke sovepille, ikke en sprøyte,
Som snaut gjør såpass som å
bedøve deg,
for så å støte deg ned i en enda svartere natt.

Trøst er som en mild salve på et dypt sår.

Trøst er som en uventet oase i en tørr ørken.

Trøst er som en myk hånd på hodet ditt, som gir deg ro,
forstår dine tårer, som lytter til ditt forpinte hjerte,
som blir hos deg i din angst og din fortvilelse
og som lar deg få se et par stjerner.

travel hverdag.

Når det gjelder mitt verv, som CM har jeg sett det som viktig å forberede meg så godt at det blir budskapet som kommer godt fram, og ikke meg som person. Jeg har brukt mye fritid på øving og jeg har snakket mye med meg selv. Jeg laget meg en innbilt logesal og har snakket og øvd, snakket og øvd. Det er viktig å snakke høyt i enerom for ikke å bli redd for sin egen stemme når det er stille.

Det er også viktig for CM å ha et godt samarbeid med assistentene. Jeg har hatt trygge, stabile og gode assistenter. Jeg kan ikke få takket dem nok. Samarbeidet med spillene er også avgjørende. Arbeidslivet er krevende i dag. Det kan være vanskelig å få fylt alle rollene i spillene.

Jeg er veldig takknemlig for alle som har gjort en innsats, alle som har øvd og øvd for å framføre

Blomster

Helt fra oldtiden er blomster blitt brukt til utsmykning – mest til fester og offentlige høytider. Gjennom skiftende tider har fortellinger, myter og sagn om blomstene fulgt oss. Klostrene har vært viktige formidlere og bevarere av blomster og blomsterkunst gjennom tidene, særlig i perioder da kriger gjorde at slike ting i lange perioder ble "glemt".

Selve blomsterbindingens historie er vevd inn i kulturhistorien ellers - påvirket og skapt av tidens tradisjon og den skiftende smak. Det ligger i sakens natur at det finnes lite dokumentert om hvordan blomsterbindingen har utviklet seg. Faget i seg selv er lite og spesielt, og materialene forgjengelige. Vil en studere blomsterbruken gjennom tidene, er nok de viktigste kildene å finne i malerkunsten. Mange er de malere som gjennom tidene er blitt fascinert av blomstenes skjønnhet og har foreviget dem i deres tidstypiske miljø. Dessuten vil en alltid ha stort utbytte av å studere den generelle stilhistorien. Blomster brukes til å pynte og smykke med. De understreker den karakteren noe har – en vase, et bord, et værelse. Hvis en der-

Bildet viser str. Anne Lina Fimland da hun var 3 år gammel, og fotografiet er tatt ved rosebedet til avdøde str. Gunhild Stensby, Anne Linas mormor.

for klarer å "leve seg inn i" en stils tankegang og formspråk, klarer en også å pynte med blomster i samme stil. Finfølelse og respekt for andre og kanskje fremmede stilarter er svært viktig.

I Norge har vi lite av tradisjoner i blomsterbinding før de siste par tiårene av forrige århundre. Det var da vi fikk de første blomster-

forretningene. Fra den tid har vår bindestil vært påvirket av Danmark, som igjen fikk sin stil og dekorasjonsform fra Tyskland. Fra midten av 1960-årene har imidlertid Norge funnet sin egen stil, en stil preget av enkelthet og eleganse, der det legges stor vekt på formen og veksten i hver enkelt blomst.

Laila Fimland

VENNSKAP
KJÆRLIGHET
SANNHET

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK